

**Yhteislupahakemus, maa-ainestenotto ja ympäristölupa kiinteistölle Linnankylä Kivimäki
1:137, LF-kiinteistöt Oy, Karivuori P**

Rakennus- ja ympäristölautakunta 02.12.2025 § 114
1485/11.01.00.06/2025

Valmistelija: Ympäristötarkastaja Elsi Hietaranta

ASIA

Päätös maa-aineslain 4 §:n mukaisesta maa-aineslupahakemuksesta ja ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisesta ympäristölupahakemuksesta kiinteistölle Kivimäki RN:o 581-411-1-137. Samalla haetaan ympäristönsuojelulain 199 §:n ja maa-aineslain 21 §:n mukaista lupapäätöksen täytäntöönpanoa.

LUVAN HAKIJA

LF-Kiinteistöt Oy
Lapuantie 626
61450 Kylänpää

Yhteyshenkilö [REDACTED]

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE

Maa-ainesten ottaminen on luvanvaraista maa-aineslain 4 §:n perusteella. Toiminta on ympäristölupavelvollinen ympäristönsuojelulain 27 §:n 1 momentin ja lain liitteen 1 taulukon 2 kohdan 7 c) (kivenlouhimo) ja e) (tietyille alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää) perusteella.

Maa-aineslain 4 a §:n ja ympäristönsuojelulain 47 a §:n perusteella maa-ainesten ottamista koskeva lupahakemus ja samaa hanketta koskeva ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupahakemus on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana.

LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Maa-aineslain 7 §:n ja ympäristönsuojelulain 34 §:n 2 momentin mukaan kyseinen toiminta kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa käsiteltäviin lupa-asioihin. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee ympäristöluvan, kun se koskee ympäristönsuojeluasetuksen (713/2014) 2 §:n 1 momentin 6 a) ja b) kohtien mukaista kivenlouhintaa ja murskaamoa. Parkanon kaupungin hallintosäännön mukaan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii rakennus- ja ympäristölautakunta.

ASIAN VIREILLE TULO

Lupahakemus on tullut vireille 29.4.2025 päivätyllä maa-aines- ja ympäristölupahakemuksella.

VOIMASSAOLEVAT LUVAT JA PÄÄTÖKSET

Parkanon kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunta on 2.12.2014 § 123 myöntänyt kiinteistölle Kivimäki maa-ainesluvan kymmeneksi vuodeksi ja ympäristöluvan 5.5.2015 § 58 toistaiseksi voimassa olevana. Maa-ainesluvan voimassaoloaika on päättynyt 7.1.2025. Rakennus- ja ympäristölautakunta on 5.5.2015 § 56 myöntänyt kiinteistölle Ylilampi maa-ainesluvan kymmeneksi vuodeksi ja ympäristöluvan 5.5.2015 § 57

toistaiseksi voimassa olevana. Maa-ainesluvan voimassaoloaika on päättynyt 9.6.2025. Nyt haettavassa luvassa eri kiinteistöjen ympäristöluvut yhdistetään samaan lupakokonaisuuteen ja alueet yhdistetään yhdeksi lupa-alueeksi.

KAAVOITUSTILANNE JA MUUT MAANKÄYTTÖÖN LIITTYVÄT SUUNNITELMAT

Alueella on voimassa Pirkanmaan maakuntakaava 2040. Maakuntakaavassa alue on osoitettu maaseutualueeksi. Merkinnällä osoitetaan alueet, jotka on ensisijaisesti tarkoitettu maa- ja metsätalouden ja niitä tukevien elinkeinojen käyttöön. Suunnittelumääräyksessä todetaan, että yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa voidaan alueelle osoittaa vaikutuksiltaan paikallisesti merkittävää maankäyttöä. Alueella ei ole voimassa olevaa yleis- tai asemakaavaa.

SIJAINNIPAIKKA JA SEN YMPÄRISTÖ

Suunniteltu ottamisalue sijaitsee 15 km Parkanon keskustasta pohjoiseen, Vaasantien länsipuolella. Ottamisalue sijoittuu Karivuori-nimiselle kallioalueelle, kiinteistölle Kivimäki RN:o 581-411-1-137. Luvanhakija on tilan maanomistaja. Alueelle johtaa metsäautotie Vaasantieltä. Ottamisalue ei sijoitu pohjavesialueelle. Etäisyyttä Kuivasjärveen on noin 450 metriä.

Lähin asuinrakennus sijaitsee hieman yli 300 metrin ja seuraavat 400 metrin etäisyydellä valtatie 3 toisella puolella. Hakijan omistama sahakiinteistö sijaitsee noin 200 metrin etäisyydellä louhinta-alueen reunasta kaakkoon niin ikään valtatie 3 toisella puolella.

Alueelta ei ole tiedossa uhanalaisia lajeja tai luontotyypppejä. Ottoalueen länsipuolella yli 5 km etäisyydellä on Rengassalon Natura 2000-alue. Ottamisalueen kaakkoispuolella 3 km ja pohjoispuolella 3,8 km etäisyydellä sijaitsee yksityiset luonnonsuojelualueet.

RAJANAAPURIT

Metsähallitus

RN:o 1:123

RN:o [REDACTED]

RN:o [REDACTED]

RN:o [REDACTED]

RN:o [REDACTED]

OTTOTOIMINTA

Suunnittelualueen pinta-ala	7,24 ha
Ottamisalueen pinta-ala	2,78 ha
Otettava maa-aines	kalliokiviaines
Kokonaisottomäärä	124 800 m ³ ktr
Vuotuinen ottomäärä	12 480 m ³ ktr
Ottoaika	10 vuotta
Pohjaveden korkeus	+147,21 (6,34 m putken päästä)
Alin maa-aineksen ottamistaso	+145,60 (N2000)
Ottamissyvyys	4,4–14,4 m

HAKEMUKSEN MUKAINEN TOIMINTA JA OTTAMISSUUNNITELMA

Hakemus koskee kalliokiviaineksen louhintaa ja jalostamista. Louhittavan kallioaineksen määrä on 124 800 m³ ktr ja arvioitu vuotuinen ottomäärä 12 480 m³ ktr. Murskaus tapahtuu paikan päällä siirrettävällä mobiilimurskaimella ja murske varastoidaan alueelle. Lupaa haetaan kymmeneksi vuodeksi. Ottamisalueen pinta-ala on 2,78 ha ja suunnittelualueen pinta-ala 7,24 ha. Alin ottotaso on +145,60 (N2000) ja ottamissyvyys vaihtelee 4,4–14,4 m.

Ottamisalue sijoittuu Karivuoren pohjoisosaan. Suunnitelman mukaan ottaminen kohdistuu alueella sijaitsevaan kalliolouhokseen ja sen ympäristöön. Puusto on alueelta jo pääosin kaadettu. Kallion pinnasta poistetaan pintamaat, jotka siirretään ottamisalueen reunoille. Pintamaiden poistoa suoritetaan mahdollisuuksien mukaan jaksoittain. Ottoalue merkitään maastossa lippusiimalla ja varoituskyltein. Alueelle johtavalle tiellä on varoitettava työmaataulu ja puomi asiattomien pääsyn estämiseksi. Lisäksi alueella on jatkuva työmaavalvonta toiminnan ollessa käynnissä.

Pintamaiden poiston jälkeen kallio porataan ja panostetaan sekä räjäytetään, jonka jälkeen irrotettu kivilouhe jalostetaan rikottamalla ja murskaamalla sekä osin seulomalla. Ylisuuret louheet rikotaan iskuvasaralla ja kiviaines nostetaan murskaamoon, jossa aines murskataan ja seulotaan haluttuihin jakeisiin. Jalostettu kiviaines välivarastoidaan alueella varastokasoilla ja lopulta kuormataan ja kuljetetaan rakennuskohteisiin. Jalosteiden valmistus on jaksottaista, jolloin kalliota louhitaan ja jalostetaan suurempi määrä kerrallaan. Räjäytykset suoritetaan jaksottain tulevien murskausjaksojen yhteydessä.

Toiminta-ajat

Murskausjakson pituuden määrää kerrallaan louhittavan ja jalostettavan kiven määrän tarve. Louhintajaksot ja jalostusjakso on pienehkö siten, että se voi vaatia kertäräjäytyskapasiteetista riippuen karkeasti vain noin 1–2 louhintakertaa ja reilun viikon murskausta vuosittain. On myös mahdollista, että ottamista ja jalostamista on joinain hyvinä vuosina enemmän. Räjäytyksiä voi siten olla rintausten korkeudesta riippuen enemmänkin kuin yhdestä kahteen vuodessa.

Hakemuksen mukaan kallioaineksen louhintaa ja murskausta suoritetaan seuraavasti:

- murskausta arkipäivisin maanantaista perjantaihin klo 7.00–22.00 ja juhlapyhien aattoina klo 6.00–18.00 välisenä aikana;
- poraaminen ja rikotus arkipäivisin maanantaista perjantaihin klo 7.00–21.00 välisenä aikana;
- räjäytykset arkipäivisin maanantaista perjantaihin klo 8.00–18.00 välisenä aikana; ja
- kuormaaminen ja kuljetus arkipäivisin maanantaista perjantaihin klo 6.00–22.00 ja arkilauantaisin klo 7.00–18.00 välisenä aikana.

Kuormauksia ja kuljetuksia on ympäri vuoden aineksen menekin mukaan. Lauantaiset kuormaamiset ja kuljetukset ovat odotettavasti vähäisiä, mutta tilapäistarpeellisia.

Koneet, polttoaineet, kemikaalit sekä niiden varastointi

Toiminta-alueella toimii normaalisti pyöräkuormaaja. Kaivinkonetta käytetään tarvittaessa pintamaiden poistossa. Murskaus- ja seulontalaitteistona on siirrettävä polttoainekäyttöinen telamurskain. Murskaamo on alueella vain murskausjaksojen aikana. Louhintajaksojen aikana alueella käytetään porauskalustoa.

Polttoaineen kulutus voi olla arviolta 0–140 litraa työpäivässä 1–2 koneella (pyöräkuormaaja ja kaivinkone). Telamurskain käyttää polttoöljyä arviolta noin 20 litraa tunnissa. Telamurskaimen dieselöljysäiliön tilavuus on muutaman sata litraa. Käytettävät koneet ja laitteet ovat hyväkuntoisia.

Alueella ei ole tarkoitus varastoida polttoainetta. Mikäli polttoainetta on tarve varastoida alueella tilapäisesti, niin varastointi tapahtuu 1,1-kertaisessa valuma-altaallisessa lukittavassa hallissa tai kontissa enintään

3000 litraa kerrallaan. Vaihtoehto valuma-altaalliselle säiliölle on kaksoisvaipallinen säiliö. Lukittavassa kontissa tai hallissa voidaan tarvittaessa välivarastoida vähäisiä määriä myös muita kemikaaleja 1,1-kertaisessa valuma-altaallisessa tilassa, kuten esim. voiteluaineita ja hydrauliöljyjä.

Liikenne

Liikenne kulkee ottoalueelta suoraan Vaasantielle, eikä työmaatien varrella ole asutusta. Täysperävaunullisia kuorma-autoja kulkee keskimääräisen kapasiteetin mukaisesti arviolta noin yhdestä neljään suoritetta työpäivässä. Pääosin kuljetuksissa käytetään täysperävaunuja tai joskus myös nuppiautoja, jotka voivat hieman lisätä kuljetussuoritteiden määrää. Kuormauksia ja kuljetuksia on ympäri vuoden.

Toiminta-alueella toimii normaalisti pyöräkuormaaja. Kaivinkonetta käytetään pintamaiden poistossa, murskaamoa on murskausjaksojen ja porauskalustoa louhintajaksojen aikana.

Päästöt

Melua ja pölyä muodostuu porauksessa, räjäytyksissä, murskauksessa sekä louheen lastauksessa ja kuljetuksissa. Räjäytysmelu on hetkellistä ja harvoin tapahtuvaa eikä sitä huomioida melutason päiväohjearvoissa.

Louhinta aiheuttaa kallioperässä tärinää. Tärinää syntyy myös työkoneiden liikkumisesta ja kiviaineksen kuljetuksista, mutta se jää toiminnassa merkityksettömäksi.

Poltto- ja dieselöljyn palaessa syntyy kaasuja ja hiukkasia. Päästöt ovat kuitenkin vähäisiä ottaen huomioon pienimuotoinen toiminta ja käyttökoneiden vähäinen määrä. Murskauksessa ja räjäytyksissä syntyy vähäisiä pölypäästöjä.

Toiminnassa ei synny jätevesiä eikä louhosalueelle muodostu lammikoita, joten toiminnasta ei arvioida syntyvän päästöjä vesistöihin. Pintavedet johtuvat osittain länteen metsäojaan. Oja laskee runsaan kilometrin matkalla Kuivasjärveen.

Päästöt maaperään voivat aiheutua vain poikkeuksellisissa tilanteissa. Vaikutuksia pohjaveden laatuun tai korkeuteen ei synny, koska ottaminen ei ulotu pohjaveden pintaan asti.

Jätteet

Toiminnassa syntyviä jätteitä voivat olla seulojen verkot tai muut kuluvat metalliosat, jotka toimitetaan asianmukaiseen metallinkeräykseen määrävälein. Vaarallisia jätteitä, kuten öljyjätteitä, varastoidaan kemikaalikontissa valumakaukalolla ja toimitetaan vaarallisen jätteen keräykseen vähintään vuoden välein. Koneiden määräaikaishuoltoja ja -korjauksia alueella ei suoriteta, mutta joitain päivittäisseurantaan tai huoltoon tai välttämättömiin pienempiin korjauksiin liittyviä öljyjätteitä voi silti syntyä. Sekajätteitä voi syntyä työntekijöiden toimesta, mutta työntekijät vievät ne pois mukanaan.

Jälkihoito ja maisemointi

Toiminnan loppuessa laitteet ja koneet viedään pois alueelta ja alue siistitään sekä jälkihoidetaan/maisemoidaan. Metsitykseen käytetään sivuun kasattuja pintamaita (750 m³-ktr) ja tarvittaessa muita puhtaita ylijäämämaita, joiden hyödyntäminen hyväksytään valvontaviranomaisella. Maisemointia varten ottoalueen pohjatasolle levitetään noin puolesta metristä metriin pintamaita, joiden muotoilulla

luodaan kasvualusta metsitystä varten. Rinteitä ei ole tarkoitus luiskata. Louhinta-alueen maisemointia louhinnan ollessa kesken ei voida suorittaa, joten jälkihoito jää pääosin loppuvaiheen toimenpiteeksi.

ARVIO TOIMINNAN YMPÄRISTÖVAIKUTUKSISTA

Hakemuksen mukaan toiminnalla arvioidaan olevan vähäisiä vaikutuksia ympäristöön. Melun ja pölyn arvioidaan jäävän ohjearvojen alapuolelle lähimmillä asuinkiinteistöillä. Ilmaan johtuvilla päästöillä ei ole haitallisia vaikutuksia ympäristöön. Ottamisalueelta ei ole havaittu luonnonsuojelu-, metsä- tai vesilain mukaisia suojeltuja tai muita arvokkaita luontotyyppejä eikä alueen lajistossa huomionarvoisia lajeja. Alueella ei myöskään ole havaittu geologisesti arvokkaita muodostumia. Toiminnalla ei ole vaikutusta ympäristön luonnonsuojelullisiin arvoihin, maaperään, vesistöihin, pohjaveteen tai yleiseen viihtyvyyteen.

Päästöt vesiin ja hulevedet

Toiminnassa ei synny jätevesiä. Alueella ei ole kiinteitä sosiaali-tiloja tai viemäreitä. Alueella voidaan välivarastoida kemikaaleja, mutta ei urakointiaikojen ulkopuolella. Pintavesiyhteyksiä vesistöihin ei ole, joten kemikaalipäästöjä vesiin ei pääse poikkeustilanteissakaan syntymään.

Ottoalueen pohjataso irtilouhiutuu noin 1–2 metriä ottotasosta syvemmälle. Hakemuksen mukaan ottamisalueen irtilouhittu pohjataso toimii laskeutusaltaiden sijaan vesien hallintarakenteena. Hulevedet johtuvat alueella luontaisesti ympäristöönsä ja osin ympäristöstään pintavesiä keräävään länsipuolen metsäojaan. Oja laskee runsaan kilometrin matkalla Kuivasjärveen. Louhosalueelle ei synny louhintaa tai jälkihoitoa haittaavia lammikoita.

Ilma

Päästöt ilmaan ovat vähäisiä ottaen huomioon vähäinen vuosittainen toiminta-aika. Poltto- ja dieselöljyn palaessa syntyy kaasuja ja hiukkasia. Päästöt kaivinkoneella ja pyöräkuormaajalla on arvioitu keskimääräisen arvioidun kulutuksen mukaan. Murskauksen polttoaineen palamisen kaasu- ja hiukkaspäästöjä ei ole arvioitu. Laitteet ovat hyväkuntoisia ja polttoaineen palamisen päästöt tavanomaisia.

Melu

Murskaustoiminta ei ole jatkuvaa. Murskaustoiminnan jaksottaisuus vähentää merkittävästi toiminnasta syntyvää melua ympäristöön. Kaikki ympäristön asuinrakennukset sijaitsevat alkaen 300 metrin etäisyydellä toiminnasta. Murskauksen ja lähimmän asutuksen väliseen suuntaan asetetaan varastokasoja melusteiksi.

Melutaso ei hakijan arvion ja kokemuksen mukaan ylitä 55 dB:n tasoa lähimmässä asuinkiinteistössä. Murskaimen syöttimessä käytetään pääsääntöisesti BAT-tekniikan mukaisesti kumitettuja laitoja ja syötin pidetään täytenä koko ajan.

Vastaavan murskauslaitoksen melumittauksissa on todettu, että melutaso jää 300 metrin päässä alle 55 dB:n kun käytössä on telamurskain, jossa on kumitettut kuljettimet ja murskaimen sekä häiriintyvän suunnan välissä on noin neljän metrin varastokasa. Tässä toiminnassa varastokasat tehdään mahdollisuuksien mukaan korkeammiksi ja niitä pidetään asutuksen puolella murskauksesta koko murskausjaksojen ajan.

Räjäytysmelu on melutason piikki, mutta sitä ei huomioida melutason päiväohjearvoissa. Kuormaus ja kuljetus aiheuttavat vähäistä melua, mutta kuljetusreitillä varrella ei ole asutusta.

Toimien suunnitellusti parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisesti, toiminnan melutaso jää VNp 993/1992 melutasojen A-painotetun ekvivalenttitason (LAeq) päiväohjearvojen (klo 7–22) 55 dB:n alle, impulssimaisuuskorjauksellakin.

Tärinä

Tärinää syntyy lähinnä louhinnasta. Hakemuksen mukaan louhinnassa voidaan käyttää emulsioräjähdeainetta ja digitaalisia nalleja, jotka edustavat parasta käyttökelpoista ympäristötekniikkaa ja ympäristövaikutusten hallintaa louhintatoiminnassa (BAT). Digitaalisia nalleja käyttämällä louhinnan vaikutukset ovat etukäteen hyvin suunniteltuja.

Pöly

Murskauksessa syntyy vähäisiä pölypäästöjä. Räjätyspöly on hetkittäistä ja laskeutuu suurimmaksi osaksi raskaina hiukkasina toiminta-alueelle. Hakemuksen mukaan pölypäästöjen hallinnassa käytetään tarvittaessa kastelua.

Maaperä ja pohjavesi

Päästöt maaperään voivat aiheutua vain erittäin harvinaisissa ja poikkeuksellisissa tilanteissa. Tankkaukset suoritetaan huolellisesti ja tarvittaessa oman ylivuotokaukalon tai imeytysmaton päällä. Öljyvuotojen varalle käytetään ylivuotoaltaita tai kaksoisvaipallista säiliötä.

Vaikutuksia pohjaveden laatuun tai korkeuteen ei synny, koska ottaminen ei ulotu pohjaveteen asti ja maaperä on tiivistä kalliota, jolloin suoria yhteyksiä pohjaveteen ei ole. Erittäin epätodennäköiset öljypäästöt pystytään keräämään talteen ennen niiden etenemistä tiiviissä kallioperässä.

Irtilouhinta ulottuu noin 1–2 metriä ottotasosta alaspäin. Hakemuksen mukaan ottamisalueen irtilouhittu pohjataso toimii suodatuskerroksena vesien hallinnassa sekä ohjaamisessa ympäristöön. Vaikutuksia naapuruston kaivoihin ei ole, niiden sijaitessa hyvin etäällä louhinta-alueesta. Ennen louhintaa louhija teettää tarpeellisella laajuudella vaikutusarvion etukäteen.

Poikkeustilanteet ja niihin varautuminen

Poikkeuksellisia tilanteita voivat olla lähinnä öljyvuodot maaperään, mutta tilanteet ovat harvinaisia ja ne on huomioitu maaperäsuojauksilla tai valumakaukaloilla sekä imeytysmatoilla. Koneissa, kuten pyöräkuormaajassa, pidetään mukana imeytysmattoa ja sammutusvälineitä poikkeuksellisia tilanteita varten.

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman mukaan pintamaita muodostuu 750 m³-ktr. Pintamaat varastoidaan ottoalueen rajan ulkopuolella, mutta suunnittelualuerajauksen sisäpuolella ja hyödynnetään maisemoinnissa kasvualustan perustamiseksi.

Toiminnan tarkkailu

Toiminnan ympäristövaikutuksia ja päästöjä tarkkaillaan kaikilta osin veloitettarkkailuna ja omavalvontana sekä reagoidaan tarkkailussa havaittuihin puutteisiin välittömästi pyrkien korjaamaan epäkohdat nopeasti. Toiminnassa pidetään työmaapäiväkirjaa, johon kirjataan myös ympäristöasioita, kuten poikkeavat melu- ja pölypäästöt, maaperän likaantuminen ja toimenpiteet likaantumisen korjaamiseksi sekä

likaantumiseen johtaneet syyt, roskaantumiset ja niiden siistimiset sekä naapuruston tai asianosaisten tekemät ilmoitukset aiheineen. Tarkkailu koostuu käyttötarkkailusta ja pintavesitarkkailusta.

Käyttötarkkailua ovat mm. laitteiden ja koneiden kunnan seuranta. Käyttötarkkailussa suoritetaan myös jatkuvaa riskinarviointia, jonka tarkoituksena on ennakoida mahdolliset poikkeukselliset tilanteet, jolloin niihin voidaan puuttua ennen niiden syntymistä. Käyttötarkkailua ovat myös alueen ilmanlaadun visuaalinen seuraaminen ja arviointi sekä äänitasojen kuulonvarainen havainnointi ja arviointi. Hakemuksen mukaan alueen läheisyydessä ei ole pohjaveden havaintopisteitä.

Alue on kallioaluetta, jonka kallioperä on melko tiivistä. Ottaminen ei ulotu pohjaveteen ja mahdolliset epätodennäköiset vaikutukset kulkeutuvat pintavesien mukana, mutta pidättyvät tehokkaasti irtilouhintaan. Pintavedet johtuvat irtilouhitussa pohjatasossa ja irtilouhittuun pohjatasoon sitoutuu kaikki mahdollinen kiintoaines. Kokemuksen mukaan tällainen pintavesi on hyvin kirkasta ja hulevesiongelmia ei ole syntynyt. Pohjaveden tarkkailu on siten melko tarpeetonta.

Alueen länsipuolella lähtevästä ojasta voidaan ottaa tarkkailunäyte tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan, mikäli se nähdään tarpeelliseksi lupapäätöksessä. Näyte voidaan ottaa pintavesien laskuojasta virtaavasta vedestä, esim. kevään tai syksyn valumakaudella kerran vuodessa. Mikäli ojassa ei ole vettä tai se on seisovaa, niin näytettä ei ole suositeltavaa ottaa, koska se ei ole laadullinen. Mikäli vettä ei ole, niin näytettä ei voida ottaa. Virtausnopeus arvioidaan ja näytteestä analysoidaan seuraavat parametrit: lämpötila, pH, sameus, COD eli kemiallinen hapenkulutus, sähkönjohtavuus, sulfaatti, nitraatti, nitriitti, kokonaistyyppi, alkaliniteetti ja öljyhiilivedyt. Näytteenotto suoritetaan laadullisesti hyvin, edustavan näytteen saamiseksi ja näytteen ottaa tai sen mittaa pääsääntöisesti sertifioitu näytteenottaja tai opastettuna asiaan perehtynyt henkilö.

Jälkihoito ja jälkikäyttö

Louhinta-alue on mitoitettu kymmenelle vuodelle sopivaksi ja uusi myöhemmin haettava jatkolupa koskee suunnittelualueella olevaa vaihetta kaksi. Tarkoituksena on, että siirryttäessä vaiheen 2 alueelle tehdään uusi ottamissuunnitelma ennen luvan päättymistä tai jälkihoidetaan alue, mikäli uutta lupaa ei haeta. Poikkeuksellisessa tilanteessa toiminta voi myös loppua ennen lupien voimassaolon päättymistä.

Toiminnan loppuessa laitteet ja koneet poistetaan ja alue siistitään ja jälkihoidetaan/maisemoidaan tarpeellisilta osin sekä suoritetaan lopputarkkailuvelvoitteet. Metsitykseen käytetään sivuun kasattuja pintamaita ja tarvittaessa muita jälkihoitomaita (esim. metsittämisen vuoksi). Muiden jälkihoitomaiden hyödyntäminen hyväksytetään tarvittaessa valvontaviranomaisella ilman erillistä lupamenettelyä (hyödyntämissuunnitelma). Metsityksen osalta alueella voi riittää kasvumaiden levittäminen ottotasolle. Louhinta-alueen maisemointia louhinnan ollessa kesken ei voida suorittaa, joten jälkihoito jää pääosin yleensä loppuvaiheen toimenpiteeksi. Toiminnan lopettamisen jälkeisten toimien suorittamisen varmistamiseksi voidaan määrätä maa-ainesviranomaisen taksan mukainen vakuus.

Louhinta-alueen jälkihoidossa voidaan tarvittaessa käyttää puhtaita ylijäämämaita ja muotoilla alueen ottotasoille kasvualusta metsää varten. Rinteitä ei ole tarkoitus luiskata.

Maisemoinnissa ottoalueen pohjatasolle levitetään noin puolesta metristä metriin maita, jotka soveltuvat metsän kasvattamiseen. Seuranta- ja tarkkailusuunnitelman tarkoitus on varmistaa maisemointiin käytettävien maiden laatu ja puhtaus. Jokainen maisemointiin vastaanotettava maa-aineserä tarkistetaan vähintään silmäämääräisesti, jotta aines vastaa ilmoitettua/sovittua. Luovuttajalta voidaan vaatia puhtaustodistus, mikäli maiden voidaan epäillä olevan pilaantuneita. Jokaisesta vastaanotettavasta erästä (yksi tai useampi kuorma samasta lähtöpaikasta) kirjataan omavalvontakirjanpitoon vastaanotettavan aineksen nimike, laatu, EWC-koodi, määrä ja lähtöpaikka. Siirtoasiakirja tulee yleensä laatia, jos sen lähtöpaikka on rakennustyömaa, vaikka kyseessä ei olisi jäte. Maisemoinnissa käytetään vain PIMA-asetuksen kynnysarvon alittavia maita. Alueelle maiden tms. vieminen sopimatta ja valvomatta estetään puomein ja/tai kameravalvonnalla.

LUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY

Hakemuksesta tiedottaminen

MaL:n 13 § mukaisesti rajanaapurit on kuultu Parkanon kaupungin toimesta. Lupahakemuksesta on kuullutettu Parkanon kaupungin kotisivuilla 6.5.2025–12.6.2025 ja tämän ajan hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä kaupungintalon ympäristönsuojelun toimistossa III kerroksessa. Ilmoitus lupahakemuksen vireilläolosta on julkaistu 7.5.2025 Ylä-Satakunta lehdessä.

Pyydetty lausunnot

Lupahakemuksesta on pyydetty Pirkanmaan ELY-keskuksen ja ympäristöterveydenhuollon lausunnot ympäristönsuojelulain 42 §:n mukaisesti. Hakemuksesta ei jätetty muistutuksia määräaikaan mennessä.

Sastamalan kaupungin ympäristöterveydenhuolto, 18.6.2025

Sastamalan kaupungin terveydensuojeluviranomainen lausuu LF-kiinteistöt Oy:n yhteislupahakemuksesta seuraavaa:

Toiminnasta syntyy melua, pölyä ja tärinää, jotka tulee ottaa huomioon toiminnassa. Toiminnasta ei saa aiheutua asumisterveysasetuksessa asetettujen sisämelun toimenpiderajojen ylityksiä. Toiminta tulee järjestää niin, että se ei heikennä pohjavesien laatua eikä hankkeesta aiheudu asukkaiden terveelliselle elinympäristölle haittaa.

Pirkanmaan ELY-keskus, 30.6.2025

Pirkanmaan ELY-keskus on tutustunut vireillä olevaan hakemukseen ja lausuu seuraavaa:

Melu, tärinä ja pöly

Suunnittelualue sijaitsee Parkanon pohjoispuolella Kuivasjärven eteläpäässä. Lähimmät asuinrakennukset ovat suunnitellusta louhinta-alueesta alkaen hieman yli 300 metriä () ja seuraavat noin 400–500 metrin etäisyydellä (ja).

Muraus-asetuksessa säädetään yksityiskohtaisesti kiven murskaamoon ja louhintaan liittyvistä suoja-etäisyyksistä ja niihin vaikuttavista tekijöistä.

Muraus-asetuksen 4.3 §:n mukaan, jos kivenmurskaamo sijoitetaan alle 500 metrin päähän asumiseen tai loma-asumiseen käytettävästä rakennuksesta tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevasta oleskeluun tarkoitettu piha-alueesta tai muusta häiriöille alttiista kohteesta, on pölyn joutumista ympäristöön estettävä kastelemalla tai koteloimalla päästölähteet kattavasti ja tiiviisti taikka käyttämällä muuta pölyn

torjumisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Varastokasat ja ajoneuvojen kuormat on tarvittaessa kasteltava ja pölyn leviäminen ajoneuvoista toiminta-alueen ulkopuolelle on estettävä.

Muraus-asetuksen 6.3 §:n mukaan, jos kivenmurskaamo sijoitetaan alle 500 metrin päähän asumiseen tai loma-asumiseen käytettävästä rakennuksesta tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevasta oleskeluun tarkoitettu piha-alueesta tai muusta häiriöille alttiista kohteesta, melua on torjuttava koteloinnin, kumituksin tai muilla vastaavilla ääniteknisesti parhailla meluntorjuntatoimilla. Meluesteet on rakennettava melulähteen välittömään läheisyyteen.

Toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriöille alttiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja. Asumiseen käytettävillä alueilla sekä täydennysrakentamiskohteissa, virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä sekä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (LAeq) päiväohjearvoa (klo 7–22) 55 dB eikä yöohjearvoa (klo 22–7) 50 dB. Uusilla alueilla melutason yöohjearvo on 45 dB. Loma-asumiseen käytettävillä alueilla, leirintäalueilla, taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla ja luonnonsuojelualueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 45 dB.

ELY-keskuksen mukaan hakemusta tulee täydentää meluselvityksellä, jotta varmistutaan, että meluraja-arvot eivät ylitä lähimpien asuinkiinteistöjen osalta.

Pinta- ja pohjavesien suojelu

Ottoalueen pohja tulisi kaltevoida niin, ettei alueelle syntyisi pintavesialtaita. Käsittelemättömiä hulevesiä ei saa päästää suoraan ojiin tai vesistöihin, vaan ne tulee imeyttää maaperään tai rakentaa vesille laskeutusallas ennen ojiin johtamista. Vesien johtaminen ei saa aiheuttaa vettymis- tai muuta haittaa viereisillä tiloilla.

ELY-keskus muistuttaa, että pohjaveden pintaan on jätettävä vähintään kahden metrin vahvuinen suojakerros, vaikka kyseessä oleva kohde ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella.

Vesien tarkkailu

Mikäli vesiä ei imeytetä maahan, vaan ne johdetaan ojiin, niin ojastoon johdettavien vesien laatua tulee tarkkailla ylivirtaamakausina keväällä ja syksyllä. Lupaviranomaiselle tulee tarvittaessa esittää tarkempi kuvaus vesien johtamisesta. Vesinäytteistä on tutkittava ainakin seuraavat ominaisuudet ja aineiden pitoisuudet: sameus, kiintoaine, kokonaistyyppi, ammoniumtyppi ja nitraattityppi, pH, kloridi, sähkönjohtavuus, CODMn, rauta, sulfaatti ja arseeni sekä öljyhiilivedyt (C10–C40). Näytteenoton yhteydessä on mitattava virtaama.

Ottamistoiminta

Ottamisalueella tulee huolehtia siitä, että sinne ei muodostu sortumalle alttiita jyrkkiä luiskia tai talviaikana routalippoja. Onnettomuuksia ottamisalueella voidaan estää oikeilla työtapoilla etenkin luiskien ja rinteiden läheisyydessä. Jyrkät rinteet on merkittävä ja aidattava putoamisvaaran ehkäisemiseksi. Alueen yleistä turvallisuutta voidaan parantaa suoja-aidoilla, informaatiotauluilla, varoitusmerkeillä, valvonnalla sekä estämällä asiattomien henkilöiden ja ajoneuvojen liikkuminen alueella asentamalla ottamisalueelle johtaville teille lukittavat puomit

tai muut esteet.

Polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estettävä. Tukitoiminta- ja tankkausalueiden maarakenteet on tiivistettävä siten, että polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estetty.

Mahdollisten polttoainesäiliöiden on oltava kaksoisvaippasäiliöitä tai kiinteästi valuma-altaallisia säiliöitä ja niiden on kestävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja tankkauslaitteistot lukittavilla sulkuventtiileillä. Kuormauskalustoa tankattaessa ja huollettaessa on huolehdittava siitä, että polttoaineita tai muita pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita ei pääse maaperään tai pohjaveteen. Alueelle tulee varata imeytysainetta, jonka avulla mahdolliset öljy- tai polttoainevuodot voidaan kerätä talteen. Vuotojen torjuntaa varten koneissa on hyvä olla käytössä letkurikkoventtiilit ja imeytysmattoa. Koneet ja huoltoautot on syytä varustaa alkusammutuskalustolla tulipalon varalle.

Mahdollisista ympäristöön kohdistuvista onnettomuus- ja häiriötilanteista on ilmoitettava pelastuslaitokselle ja ympäristönsuojeluviranomaiselle. Onnettomuus- ja häiriötilanteista aiheutuvat ympäristö- ja muut vahingot on pyrittävä estämään tai rajaamaan mahdollisimman tehokkaasti. Häiriön sattuessa toiminnanharjoittajan tulee keskeyttää toiminta ja poistaa häiriö ennen tuotannon jatkamista. Jos maaperään tai pohjaveteen on päässyt jätettä tai muuta ainetta, joka saattaa aiheuttaa pilaantumista, on aiheuttajan välittömästi ilmoitettava siitä valvontaviranomaiselle.

Jälkihoito

Pirkanmaan ELY-keskus katsoo, että ottamisalue tulee jälkihoitaa ympäristöministeriön oppaan (Maa-ainesten ottaminen. Opas ainesten kestäväan käyttöön, 2023) mukaisesti. Luvassa tulee yksilöidä jälkihoitotoimenpiteet. Jälkihoitotoimia ovat alueen siistiminen, muotoilu ja pintamateriaalin levitys, kasvillisuuden palauttaminen sekä alueelle soveltumattoman käytön estäminen. Jälkihoito on tarkemmin käsitelty oppaassa s. 144 alkaen.

Jälkihoitoon alueelle voi tuoda vain puhtaita maita alueella jo olevan aineksen lisäksi. Noin puolen metrin paksuinen maakerros on riittävä metsän kasvuun ja alueen sopeuttamiselle ympäröivään luontoon ja maisemaan. Tätä paksumman kerroksen käyttö voidaan katsoa ylijäämämassojen sijoittamiseksi. Alueelle ei saa muodostua luvaton maankaatopaikkaa. Maisemointiin ei saa käyttää maa-aineksia, joiden mukana alueelle pääsee vieraslajeja (lupiini, jättipalsami, jättiputki). Luiskat tulee muotoilla alueen turvallisuuden ja maisemanhoidon kannalta riittävän loiviksi, kaltevuuteen 1:3 tai loivemmaksi.

Hakijan kuuleminen ja vastine

Hakijalle on varattu mahdollisuus antaa vastineensa lausunnoista.

Hakijan vastine, 29.10.2025

Hakija toteaa vastineessaan, että hakemuksen mukainen toiminta ei ole muuttunut edellisen luvan mukaisesta toiminnasta ja ottaminen on tapahtunut yli kahden metrin etäisyydellä pohjaveden tasosta.

ELY-keskuksen lausunnossa on todettu, että *pohjaveteen* tulee jättää kahden metrin suojakerrospaksuus. Kallioporareian pohjan ollessa kalliota, se kerää ympäriltä pintavedet porareikään ja antaa tulokseksi porareikässä

olevan kerääntyneen pintaveden pinnan tuloksen. Mittaus kallioporareistä ei kerro mitään pohjaveden tasosta, koska porareissä ei ole pohjavettä. Kallioperä ei ime vettä itseensä eikä vesi virtaa kallioperässä, jos siinä ei ole ruhjeita. Ruhjeisessa kallioperässä vähäisen ruhjeveden virtaus lyhyilläkin matkoilla voi kestää kymmeniä vuosia, kuten eräässä toisessa hankkeessa on tutkittu GTK:n kanssa. Vaikka kallioperässä olisi ruhjeita, niin niissä oleva vesi on ruhjevettä, ei pohjavettä. Kallioperän ruhjevesi on aina ylempänä, kuin ympäröivän maanpinnan todellinen pohjaveden pinnan taso, koska ruhjeiden ympärillä kallioperä ei johda vettä ja ruhjeisiin päässyt vesi jää sinne altaan tavoin, kunnes se vapautetaan esim. rikkomalla kallio. Kaikissa ruhjeissa ei ole vettä, se riippuu yleensä ruhjeen suunnasta ja koosta. Ruhjevesi on eri asia kuin tehdyn kallioporareian seisova pintavesi. Kallioporareikään kertyneet sade- ja sulamisvedet eivät ole ruhjevettä, jos kallioon porattu pohjavesiputki ei ole osunut ruhjeeseen. Koska alueella sijaitsevaa porareikää ei ole koskaan tyhjennetty, niin porareissä eli pohjavesiputkessa seisoo mm. sade- ja sulamisvettä. Se ei pääse imeytymään ympäröivään kallioperään. Tällöin yksikään ”veden pinnan mittaus” ei anna luotettavaa tietoa itse pohjaveden tasosta, koska kyse ei ole pohjavedestä, kuten edellä on selvitetty.

Tämän vastauksen laatineella on vuosikausien käytännön kokemus pohjavesiputkien näytteenotosta, pinnan mittauksesta ja tulosten luotettavuuden arvioinnista. Lisäksi vastineen laatinut on tehnyt yhteistyötä Suomen suurimmalla louhoksella mm. GTK:n kanssa selvittäessä monia erinäisiä asioita liittyen kallioperän heikkoon veden johtavuuteen, ruhjeisiin, kallioporareikien sisältämän veden analysointiin (pintavesi vs ruhjevesi ja ruhjeveden ikä sekä johtumisnopeus ruhjeessa).

Ympäristötarkastajan suorittama mittaus ei anna informaatiota pohjaveden pinnan tasosta ja ei ole käyttökelpoinen selvittäessä alueen pohjaveden pinnan tasoa. Kallioperä on tiivistä, joka näkyy myös jo vanhan ottoluvan ottotasosta. Sade- ja sulamisvedet jäävät helposti kalliopinnan päälle. Kaikilla louhimoilla esiintyy vesien lammikoitumista, mikäli louhintaa ei suoriteta ottotasoa irtilouhimalla eli rikkomalla ja tekemällä näin keinotekoista salaojitusta pohjatasolle. Samalla tavalla luonnonmukaisilla kalliopohjaisilla alueilla syntyisi lammikoita, mikäli kalliot eivät yleisesti kohoasi yleensä muusta ympäröivästä alueesta ylemmäs. Suomen suurimmalla louhoksella luvitettiin maa-aines- ja ympäristöluvalla ns. syvälouhinta syventyen noin 18 metriä ympäröivästä maanpinnan tasosta, jossa ei tarvittu vesilain mukaista lupaa.

Tämän lisäksi kahden metrin suojaetäisyys on ohjeellinen ja on alun perin annettu soran- ja hiekan ottoalueiden pohjaveden suojelemiseksi. Vain harjualueilla pohjaveden tasolla ja sen suojakerroksella on käytännössä suojelumerkitystä, kuten voidaan nähdä maa-ainesten oton oppaista ja niissä kerrotuista suojakerrosten tarkoituksista. Kallioalueella suojakerrospaksuudella ei ole samaa tarvetta tai tavoitetta. Koska kallioalueella muodostuva pohjavesi syntyy erittäin hitaasti, vuosikausien kuluessa, poikkeustilanteisiin ehditään reagoida, eikä ole erityistarpeita rajoittaa louhintaa. Näin ollen tarvetta ja perustetta hakemuksen ottotason muuttamiselle ei ole.

Hakemuksessa on otettu huomioon häiriintyvien kohteiden etäisyys ja häiriöiden ehkäiseminen niiden suuntaan. Murausasetuksen mukaisesti murskaamoja ei olla sijoittamassa alle 300 metrin etäisyydelle lähimmästä asutuksesta ja sille ei ole kieltoa, etteikö murskaus saisi sijaita alle 500 metrin etäisyydellä asutuksesta. Melutason ohjearvon ylityksiä ei kuitenkaan synny.

Kuten aikaisemmin on toimittu aikaisemmalla ottoluvalla, kuten myös tässä hakemuksessa olevat kapasiteetit huomioiden, niin vuosittainen ottomäärä vastaa käytännössä yhtä räjäytystä vuodessa ja enintään viittä murskauspäivää vuodessa. Louhintatoiminta on siten hyvin vähäistä. Lisäksi etäisyyttä on riittävästi ja murskaus on suoritettu varastokasojen/rintauksen takana. BAT-asiakirjan mukaan tällaiset toimenpiteet riittävät pitämään toiminnan melutason alle melutason ohjearvojen. Lisäksi tulee huomioida erittäin vähäinen toiminta. Kun otetaan huomioon erittäin vähäinen toiminta, niin meluselvitykselle ei ole tarvetta. Luvan myöntämisen perusteet täyttyvät ilman meluselvitystäkin.

Tarkastukset / nykytilanne alueella

Ympäristötarkastaja on suorittanut alueella tarkastuksen 27.11.2025. Alueella on kaksi vedenpeittämää louhosaluetta. Tarkastushetkellä louhosalueen pohjalla oleva vesi oli jäässä ja syvyyden arviointi sen vuoksi vaikeaa. Alue kuitenkin vaikutti aiempien vuosien kaltaiselta. Pintamaat on kuorittu lähes koko ottoalueelta ja varastoitu louhosalueen eteläreunalle. Kallioulouhosten keskellä on metsäpalstoille johtava rasiatie. Tarkastuksella pohjavesiputken kansi oli jäänyt kiinni, eikä veden pintaa saanut mitattua.

Päätös on kaupungin strategian mukainen.

Esittelijä

Ympäristötarkastaja Elsi Hietaranta

YMPÄRISTÖNSUOJELUVIRANOMAISEN RATKAISU

Päätösehdotus

Rakennus- ja ympäristölautakunta on tutustunut hakemukseen sekä siitä annettuihin lausuntoihin ja päättää myöntää LF-Kiinteistöt Oy:lle hakemuksen ja alla esitettyjen lupamääräysten mukaisesti maa-ainesluvan ja ympäristöluvan kallion louhintaan ja murskaukseen tilalla Kivimäki RN:o 581-411-1-137 kymmenen (10) vuoden ajaksi. Lupa myönnetään edellyttäen, että toiminnassa noudatetaan seuraavia lupamääräyksiä ja muilta osin toimitaan hakemuksessa esitetyllä tavalla. Jos ottamissuunnitelma on ristiriidassa lupamääräysten kanssa, noudatetaan kyseistä lupamääräystä. Luvan haltijan on saatettava tämä päätös ja määräykset kaikkien alueella toimijoiden tietoon tarpeellisin osin.

LUPAMÄÄRÄYKSET

Yleiset toimintaa koskevat määräykset

1. Toiminnanharjoittajan on nimettävä henkilö, joka vastaa toiminnan asianmukaisesta suunnittelusta, tarkkailusta, kirjanpidosta sekä ympäristöhaittojen torjunnasta. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava tämän vastuuhenkilön riittävästä perehdytyksestä. Vastuuhenkilön/henkilöiden yhteystiedot on ilmoitettava valvontaviranomaiselle ja pidettävä ne ajantasaisina.
2. Ennen tämän päätöksen mukaisen toiminnan aloittamista alueella on pidettävä lupaviranomaisen ja hakijan kesken aloitustarkastus, jossa todetaan ottamisalueen merkinnät. Ennen aloitustarkastusta hakijan on asetettava päätöksen mukainen vakuus ja toteutettava muut tarvittavat lupamääräykset.

Toiminnan laajuus ja alueen merkinnät

3. Ottamisalue on enintään ottamissuunnitelmassa esitetyn laajuinen, yhteensä 2,78 ha. Ottamisalueen rajat on merkittävä maastoon lippusiimalla ja varoituskylteillä ennen ottamistoiminnan aloittamista. Naapuritiloihin jätettävä suojavyöhyke tulee olla vähintään 30 metriä ja

suojavyöhyke tulee jättää kaiken toiminnan ulkopuolelle. Ottamisalueelle on merkittävä riittävä määrä päivittäisessä työskentelyssä havaittavia korkotasoja sekä alin sallittu ottamistaso sidottuna korkeusjärjestelmään N2000. Korkotasot sekä alin sallittu ottamistaso tulee merkitä näkyvästi maastoon ennen toiminnan aloittamista. Kaikki merkinnät on pidettävä kunnossa lupa-alueella koko ottamistoiminnan ajan.

4. Kalliokiviaineksen kokonaisottomäärä on enintään 124 800 m³ ktr ja alin sallittu ottotaso on +145,60 (N2000)

Toiminta-ajat

5. Kallioaineksen irrotus ja murskaus sekä pintamaiden kuorinta on kielletty 15.4.–31.7. välisenä aikana.

Toiminnassa on noudatettava työvaiheiden osalta seuraavia vuorokautisia toiminta-aikoja:

- murskaus ma-pe klo 7.00–22.00 ja juhlapyhien aattoina klo 6.00–18.00
- poraaminen ma-pe klo 7.00–21.00
- rikotus ma-pe klo 8.00–18.00
- räjäytykset ma-pe klo 8.00–18.00
- kuormaus ja kuljetus ma-pe klo 6.00–22.00 ja la 7.00–18.00

Kuormausta ja kuljetusta voidaan tehdä ympäri vuoden.

Melu- ja pölyhaittojen ehkäiseminen

6. Toiminnasta aiheutuva keskiäänitaso (Leq) ei saa ylittää lähimpien asuinrakennusten piha-alueilla päivällä (klo 7–22) arvoa 55 dB ja lomarakennusten piha-alueilla arvoa 45 dB. Toiminnanharjoittajan on tarvittaessa (esim. valitusten johdosta) mittaautettava melua ulkopuolisella asiantuntijalla.

Murskaamo on sijoitettava louhosalueen pohjalle niin, että melun leviäminen lähimpien häiriintyvien kohteiden suuntaan on mahdollisimman vähäistä. Melun leviämistä tulee estää myös varastokasojen sijoittelulla. Kasojen koko on pidettävä riittävänä melun haitallisen leviämisen ehkäisemiseksi.

7. Toiminnasta aiheutuvat ilman epäpuhtaudet eivät saa ylittää valtioneuvoston asetuksessa 79/2017 ilmanlaadulle asetettuja raja-arvoja. Tarvittaessa pölyn sitomisesta on huolehdittava esimerkiksi liikennealueiden ja varastokasojen kastelulla. Toimintaa on harjoitettava siten, että pölyämishaitat ovat mahdollisimman pienet.

Maaperän ja vesiensuojelu

8. Louhoksen alueella mahdollisesti muodostuvat ja ojaverkostoon johdettavat vedet tulee käsitellä siten, että niistä ei aiheudu kiintoaineen kulkeutumista, vettymishaittaa tai muuta vahinkoa vesien johtumisreiteillä tai sen ympäristössä. Louhosvedet tulee tarvittaessa johtaa selkeytysaltaan kautta ottoalueen länsipuolen ojastoon. Lupaviranomaiselle tulee tarvittaessa esittää tarkempi kuvaus vesien johtamisesta.
9. Pintamaat saa poistaa mahdollisimman vähän kerrallaan työn edistymisen mukaan ja ainoastaan siitä kaivualueen osasta, jossa louhinta on kulloinkin käynnissä. Pintamaat tulee varastoida ottoalueen ulkopuolelle niin, että ne voidaan käyttää maisemoinnin yhteydessä kasvualustan muodostamiseen.

10. Louhinta- ja murskausjaksojen aikana alueella säilytettävät polttoaineet tulee varastoida kaksoisvaippasäiliöissä tai kiinteästi valuma-altaallisissa säiliöissä. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimellä ja tankkauslaitteistot lukittavalla sulkuventtiilillä. Poltto- ja voiteluaineiden varastointi- ja käsittelyalueiden on oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja. Polttoaineita ei saa varastoida toiminta-alueella muulloin kuin louhinta- ja murskausjaksojen aikana.
11. Koneiden ja laitteiden säilytykseen käytettävät paikat on suojattava siten, että polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estetty.
12. Koneiden tankkauksessa käytetään lisänä erillistä suojakaukaloa tai muuta parasta mahdollista tekniikkaa. Tankkausta on valvottava koko ajan.
13. Työkoneiden sellaista huoltoa, josta voi aiheutua haitallisia päästöjä ympäristöön, ei saa tehdä toiminta-alueella. Alueella saa käyttää vain hyväkuntoisia huollettuja koneita ja laitteita.

Jätehuolto

14. Lupa-alueella ei saa varastoida ylimääräistä kalustoa, tavaraa tai maa-ainesta. Mitään jätteitä ei saa hävittää louhosalueella polttamalla tai hautaamalla.
15. Jätehuolto on järjestettävä jätelainsäädännön mukaisesti siten, että toiminnasta ei aiheudu epäsiiteyttä, roskaantumista, maaperän, pinta- ja pohjaveden pilaantumista eikä muutakaan haittaa ympäristölle tai terveydelle. Alueella muodostuvat jätteet on toimitettava kunkin toimintajakson jälkeen käsiteltäväksi hyväksytyihin vastaanottopaikkoihin. Hyödyntämiskelpoiset jätteet on lajiteltava ja toimitettava hyödynnettäväksi.
16. Käytetyt räjähdysainepakkaukset ja muut räjäytyksistä peräisin olevat jätteet on siivotava alueelta pois. Vaaralliset jätteet on varastoitava huolellisesti pakattuna eri jätelajit erillään tiivispohjaisessa lukittavassa kontissa tai muussa tiiviissä varastointivälineessä ja toimitettava kunkin toimintajakson päätyttyä alueelta luvalliseen vaarallisten jätteiden vastaanottopaikkaan.

Turvallisuus

17. Räjäytystyössä tulee noudattaa lakia vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta (390/2005). Räjäytys- ja louhintatöistä ei saa aiheutua läheisten teiden käyttäjille vaaraa.
18. Alueelle johtavan tien varteen on sijoitettava taulu, johon merkitään maa-ainesluvan haltijan ja urakoitsijan yhteystiedot sekä luvan voimassaoloaika. Ottamisen aikana syntyvien kalliojyrkänteiden takia toiminta-alue tulee merkitä näkyvästi maastoon esimerkiksi lippusiimalla ja putoamisvaarasta varoittavin varoituskyltein siihen asti, kunnes jälkihoitotoimenpiteet on suoritettu. Suojarakenteet tulee pitää jatkuvasti kunnossa. Jyrkänteiden yläpuolelle ei saa varastoida turvallisuutta heikentäviä massoja tai suuria kiviä.

Mikäli alueelle jää ottotoiminnan loputtua yli 3 m korkeita kallioleikkauksia, ne on suojattava ylhäältä louhoksen suurilla sivukivillä tai aidattava kiinteällä korroosiosuojatulla aidalla. Suojarakenteiden tulee olla massiivisia ja pysyviä. Kallionottotoiminnan ja yhteisluvan päätyttyä vastuu alueen turvallisuudesta kuuluu kiinteistönomistajalle.

Toiminnan tarkkailu ja raportointi

19. Maa-ainesluvan haltijan on vuosittain viimeistään tammikuun loppuun mennessä ilmoitettava edellisenä vuonna otetun aineksen määrä ja laatu sähköisesti NOTTO-järjestelmään.

20. Louhosalueelta valuvien pintavesien laatua ja vaikutusta vesistöjen tilaan tulee seurata vuosittain tapahtuvalla näytteenotolla. Vesinäytteestä on analysoitava lämpötila, sameus, pH, sähkönjohtavuus, COD_{Mn}, kiintoaine, nitraatti-, nitriitti- ja ammoniumtyppi, kokonaisfosfori, kloridi, sulfaatti, Fe, As sekä öljyhiilivedyt (C10-C40). Näytteenoton yhteydessä on mitattava virtaama.

Näytteenottajan on oltava sertifioitu, minkä lisäksi näytteiden otto ja analysointi on suoritettava standardien (CEN, ISO, SFS tai vastaavan tasoinen kansallinen tai kansainvälinen yleisesti käytössä oleva standardi) mukaisesti. Näytetulosten yhteyteen tulee liittää havaintopaikan tiedot ja sijainti kartalla, sekä laboratorion analyysitodistukset (tulokset, käytetyt menetelmät, mittausepävarmuus sekä tulosten edustavuus). Näytetulokset on toimitettava helmikuun loppuun mennessä Parkanon kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle muun kirjanpidon yhteydessä.

Valvontaviranomainen voi lisätä näytteestä tutkittavia parametrejä tai muutoin muuttaa tarkkailua, mikäli katsoo sen aiheelliseksi esimerkiksi näytetulosten perusteella. Näytteenottoa voidaan myös tihentää tai harventaa jos valvontaviranomainen katsoo sen tarpeelliseksi.

21. Veden pinnan korkeutta on seurattava vuosittain alueelle asennetusta pohjaveden tarkkailuputkesta. Havainnoista on pidettävä kirjaa ja tulokset on tarvittaessa esitettävä valvontaviranomaiselle.

22. Toiminnasta on pidettävä työmaapöytäkirjaa, joka on vuosittain helmikuun loppuun mennessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle. Työmaapöytäkirjaan on merkittävä ainakin seuraavat tiedot:

- louhoksen toiminta-ajat
- tuotantomäärät
- räjäytysten ajankohdat ja käytetyt räjähdysaineet (laatu ja määrä)
- polttoaineiden kulutus
- tiedot vaarallisten jätteiden määristä ja toimituspaikoista
- tiedot ympäristönsuojelun kannalta merkityksellisistä häiriöistä (syy, ajankohta, kesto, arvio päästöistä ja niiden ympäristövaikutuksista, tehdyt korjaustoimenpiteet)
- mahdolliset näyte- ja mittaustulokset

Jälkihoito ja maisemointi

23. Alue tulee olla kokonaan maisemoitu ympäristöön sopivaksi ja turvallisiksi ottotoiminnan päätyttyä, kuitenkin viimeistään luvan voimassaoloaikana.

24. Louhoksen pohja on muotoiltava siten, että alueelle ei jää pintavettä kerääviä painanteita eikä myöskään tapahdu maisemointia haittaavaa lammikoitumista.

25. Louhoksen reunat tulee luiskata kaltevuuteen 1:3 tai loivemmiksi. Jyrkempi kaltevuus edellyttää, että luiskat muotoillaan siten, ettei niistä

aiheudu putoamisvaaraa. Vaihtoehtoisesti kallioseinämät tulee maisemoida porrastaen 3 m leveillä tasanteilla ja 2 m pudotuksella.

26. Pintamaat tulee varastoida ja hyödyntää maisemoinnissa. Alueelle ei saa läjittää tai levittää muualta tuotuja maa-aineksia lukuunottamatta jälkihoitotoimenpiteiden yhteydessä mahdollisesti tarvittavia puhtaita maa-aineksia. Muualta tuotujen puhtaiden maa-ainesten käytöstä on esitettävä suunnitelma ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen toimenpiteisiin ryhtymistä. Muualta tuotuja maa-aineksia ei saa varastoida alueella. Lisäksi tulee varmistaa, ettei pintamaan mukana leviä alueelle haitallisia vieraslajeja, esimerkiksi lupiinia.
27. Alueen pohjalle tulee levittää noin 50 cm paksu kasvukerros. Kaiken kaikkiaan maasto tulee muotoilla siten, että alueen ominaispiirteet säilyvät ja alue liittyy luonnollisesti ympäröivään maanpintaan.
28. Ottamisen päätyttyä alue tulee metsittää luvan voimassaoloaikana. Alueelle on istutettava puuntaimia ainakin niille osille, joilla ei tapahdu luontaisesti taimettumista. Alue tulee metsittää siten, että riittävä taimitiheys on havaittavissa lopputarkastuksella. Alueen jälkihoidon lopputuloksena tulee olla mahdollisimman hyvin ympäristöön sopeutuva alue.

Maisemoinnin yhteydessä on mahdollista tehdä paahderinteitä, joille ei istuteta puita. Tällöin myös rinteiden alapuolelle jätetään vähintään noin 10 metrin levyinen alue, jota ei metsitetä. Rinteiden pintamateriaalina käytetään saatavilla olevan maa-aineksen laadun mukaan kokonaan tai suurina laikkuina hiekkaisia tai moreenimaita, jotka ovat läpäiseviä ja joissa ravinteita on niukasti. Niukkaravinteisen pintakerroksen tulee olla riittävän paksu, noin 20 cm. Rinteisiin voidaan tehdä myös matalia kivimuureja tai pengerryksiä, jolloin pengerryksen päälle syntyy terassimainen paahteinen laikku. Avoimelle paahderinteelle voidaan jättää muutamia kivikasoja, joiden onkalot tarjoavat pesäpaikkoja esimerkiksi kivitaskulle ja mahdollisesti muillekin lajeille.

29. Maa-ainesten oton loputtua vakuuden voimassaoloaikana on alueella pidettävä loppukatselmus, jossa todetaan alueen jälkihoidon ja maisemointitöiden riittävyys.

Poikkeukselliset tilanteet

30. Häiriö- ja poikkeustilanteista, jotka saattavat aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa, on ilmoitettava viipymättä Parkanon kaupungin ympäristönsuojeluun. Polttoaine- ja öljyvahingoista on aina ensin ilmoitettava Pirkanmaan pelastuslaitokselle (häätäkeskukseen) varsinaisten torjuntatoimien suorittamiseksi.
31. Vahinko- ja onnettomuustilanteiden varalle lupa-alueella on oltava saatavilla riittävä määrä imeytysmateriaalia, vuotojen torjuntakalustoa ja alkusammutuskalustoa. Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viipymättä onnettomuuden tai häiriötilanteen edellyttämiin torjunta- tai korjaustoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja haitallisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi.

Toiminnanharjoittajan vaihtuminen tai toiminnan lopettaminen

32. Toiminnan olennaisesta muuttumisesta, lopettamisesta ja toiminnanharjoittajan vaihtumisesta on vähintään 6 kk ennen toimenpiteeseen ryhtymistä ilmoitettava kirjallisesti Parkanon kaupungin ympäristönsuojeluun. Luvan haltija vastaa lupa-alueeseen liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hakemuksesta hyväksytty

toinen. Ellei ilmoitusta tai siirtoa ole tehty, lupa raukeaa ja viranomaisen teettää tarpeelliseksi katsomansa jälkihoitotyöt käyttämällä vakuutta (MAL 13 a §).

RATKAISUN PERUSTELUT

Luvan myöntämisen edellytykset

Ympäristönsuojelulain mukaiset luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät, kun toimitaan lupapäätöksen mukaisesti. Tällöin toiminnasta ei aiheudu terveyshaittaa, merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, kohtuutonta rasitusta naapureille, ei onnettomuusriskiä eikä toiminta sijoitu maankäytön suunnitelman vastaisesti (YSL 49 §).

Yleiset perustelut lupapäätökselle

Toiminta täyttää maa-aineslain, ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset (MAL 6 §, YSL 48 §). Kiviainesten ottamisesta hakemuksen ja annettujen lupamääräysten mukaisesti ei aiheudu kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista, huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantumista (MAL 3 §).

Lausuntojen huomioiminen

Lausunnoissa esitetyt asiat on otettu huomioon lupamääräyksissä ja perusteluissa ilmenevällä tavalla. Luvanhakija on perustellut vastineessaan Pirkanmaan ELY-keskuksen lausuntoon, ettei alueella ole pohjavettä, vaan alueen pohjavesiputkesta mitattu veden pinnan taso on sade- ja sulamisvettä. Vastineen laatijalla on vuosien kattava kokemus kallioulouhosten vesitaloudesta sekä pohjavesiputkien näytteenotosta, pinnan mittauksesta ja tulosten luotettavuuden arvioinnista. Louhinta ja murskaustoiminnasta ei ole aikaisempien lupien aikana koskaan valitettu, mutta lupamääräyksissä melua edellytetään mittaamaan ja ryhtymään meluntorjuntatoimiin, mikäli valituksia melusta tulee.

Lupamääräysten perustelut

Lupamääräys 1: Ilmoitusvelvollisuus toiminnasta ja vastaavasta henkilöstä on annettu valvonnallisista syistä.

Lupamääräys 2: Määräys on annettu sen todentamiseksi, että määrätyt ja hakemuksessa esitetyt toimet on tehty ennen toiminnan aloittamista. Vakuuden on oltava voimassa ennen toiminnan aloittamista maa-aineslain 12 §:n mukaisesti.

Lupamääräykset 3–4: Maa-aineslupa perustuu ottamissuunnitelmaan. Lupa myönnetään hakemuksen mukaiselle toiminta-alueelle, joka on oltava todennettavissa maastossa luvanmukaisen toiminnan sekä valvonnan mahdollistamiseksi. Toiminta-alueen, ottamisalueen ja korkeuspisteiden merkitsemisellä maastoon varmistetaan, että ottaminen tapahtuu ottamissuunnitelman mukaisesti. Alin ottamistaso on hakemuksen mukainen.

Lupamääräys 5: Määräys on annettu linnuston pesimärauhan turvaamiseksi.

Lupamääräys 6: Melua koskeva määräys on annettu valtioneuvoston päätöksen 993/1992 mukaisesti mahdollisen meluhaitan rajoittamiseksi

(YSL 52 §).

Lupamääräys 7: Ilman epäpuhtauksien aiheuttamien terveys- ja ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi hiukkaspitoisuuksille ulkoilmassa on annettu raja-arvot valtioneuvoston asetuksessa 79/2017.

Lupamääräykset 8–13: Polttoaineiden säilytystä, häiriötilanteita ja vesien johtamista koskevat määräykset on annettu murskaamoasetuksen 9 ja 12 §:ien mukaisesti maaperän, pohjavesien ja pintavesien suojelemiseksi sekä ympäristön pilaantumisen ja sen vaaran ehkäisemiseksi. Kaluston, öljytuotteiden ja muiden ympäristölle haitallisten aineiden huolellinen käsittely ja säilytys on varmistettava riittävin teknisin ratkaisuin. Maaperän ja pohjaveden pilaaminen on ympäristönsuojelulain nojalla kielletty (YSL 16, 17, 52, 134 §:t).

Lupamääräykset 14–16: Määräykset on annettu jätelain 13 (jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvan vaaran ja haitan ehkäiseminen), 15 (jätteiden erilliskeräysvelvollisuus) ja 29 (jätteen luovuttaminen) §:ien mukaisesti jätteistä maaperälle ja pohjavesille sekä ympäristön siisteydelle aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi (Murskaamoasetus 11 §, YSL 58, 113 §:t).

Lupamääräykset 17–18: Määräykset ovat tarpeen turvallisuuden varmistamiseksi.

Lupamääräys 19: Määräys on annettu maa-aineslain 23 a §:n ja valtioneuvoston asetuksen (926/2005) 9 §:n mukaisen ilmoitusvelvollisuuden varmistamiseksi. Irrotetulla maa-aineksella tarkoitetaan maa-aineksia, jotka on kaivettu toiminnan yhteydessä. Valtakunnallisen sähköisen tietojärjestelmä käyttö on perusteltua.

Lupamääräykset 20–22: Tarkkailun avulla varmistetaan, että toiminta ei aiheuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Toiminnanharjoittajaa koskee selvilläölovelvollisuus toimintansa ympäristövaikutuksista. Ympäristövaikutusten seuraaminen ja lupamääräysten valvonta edellyttävät kirjanpitoa ja raportointia. Kirjanpito- ja raportointivelvollisuus on annettu viranomaisen tiedonsaannin turvaamiseksi ja valvonnallisista syistä.

Lupamääräykset 23–29: Alueen maisemoinnin on oltava suunnitelmallista. Louhinnassa muodostuvia kaivannaisjätteitä ovat pintamaat, joita tulee hyödyntää maisemoinnissa uuden kasvukerroksen muodostamiseen. Ottamisalueen jälkihoidon tarkoituksena on nopeuttaa kasvillisuuden muodostumista, vähentää maa-ainesten oton haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja sopeuttaa ottamisalue ympäröivään luontoon ja maisemaan.

Lupamääräykset 30–31: Määräyksillä varmistetaan ensitorjunta sekä tiedonkulku pelastusviranomaiselle sekä valvontaviranomaiselle tilanteissa, joissa ympäristölle on aiheutunut tai on vaarassa aiheutua poikkeuksellisen suurta haittaa. Poikkeustilanteista ilmoittaminen on tarpeen, jotta tarvittaviin torjuntatoimiin päästään välittömästi ja haitat jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

Lupamääräys 32: Toiminnan olennainen muuttaminen edellyttää luvan tarkistamista. Jos lupa perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle, tulee siitä ilmoittaa välittömästi valvontaviranomaiselle. Luvan aikaisempi haltija vastaa kaikista lupa-

liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hakemuksesta hyväksytty toinen (MaL § 13a.)

TOIMINNAN ALOITTAMINEN

Maa-aineslain 21 §:n ja ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaan toiminta voidaan aloittaa lupapäätöksen tultua lainvoimaiseksi.

Lupaviranomainen katsoo, että toiminnan aloittamiselle muutoksenhausta huolimatta on maa-aineslain 21 §:n ja ympäristönsuojelulain 199 §:n mukainen perusteltu syy. Tämän lupapäätöksen täytäntöönpano ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, kun toiminta järjestetään lupapäätöksen määräysten mukaisesti.

Toiminnan aloittaminen ennen tämän päätöksen lainvoimaiseksi tuloa edellyttää, että luvan saaja asettaa 6000 euron suuruisen vakuuden mahdollisten haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamiseksi lupapäätöksen kumoamisen tai muuttamisen varalta.

Muutoksenhakutuomioistuin voi kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

MAKSUT JA VAKUUDET

Vakuus

Ennen maa-ainesten ottamista hakijan on asetettava lupamääräysten noudattamiseksi seuraava vakuus: 14 000 euroa. Vakuuden tulee olla voimassa siihen saakka, kunnes kaikkien luvan edellyttämien toimenpiteiden toteutus on asianmukaisesti suoritettu. Vakuus palautetaan, kun alue on saatettu lupamääräysten mukaiseen kuntoon ja tämä on hyväksytty valvovan viranomaisen suorittamassa lopputarkastuksessa (MaA 8 §). Vakuuden hyväksymisestä peritään 100 €/vakuus.

Käsittelymaksu ja sen määräytyminen

Lupahakemuksen käsittelystä peritään rakennus- ja ympäristölautakunnan 25.8.2020 § 17 hyväksymän ympäristönsuojeluviranomaisen ja maa-ainestaksan mukaisesti 4240 euroa, mikä sisältää maa-aineslupamaksun, 50% ympäristölupamaksusta, kuulutuskustannukset, naapurien kuulemisen ja katselmuksen.

Valvontamaksu

Vuosittain laskutettava valvontamaksu lasketaan kulloinkin voimassa olevan taksan mukaan.

LUPAA ANKARAMMAN ASETUKSEN NOUDATTAMINEN

Jos valtioneuvoston asetuksella annetaan tämän luvan määräystä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä päätöksen voimassaolosta tai tarkistamisesta, asetusta on noudatettava luvan estämättä (YSL 70 §).

PÄÄTÖKSEN VOIMASSAOLO

Tämä lupapäätös on voimassa kymmenen vuotta päätöksen antopäivästä.

LUPAPÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

Päätös lähetetään hakijalle ja lausunnon antajille. Parkanon kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunta tiedottaa tästä päätöksestä kaupungin kotisivuilla. Päätös annetaan 4.12.2025 ja siitä kuulutetaan kaupungin kotisivuilla 4.12.2025–8.1.2026 välisen ajan.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Maa-aineslaki (555/1981) 1, 1a, 3–7, 10–16, 16 b, 19–21, 23–23 b §:t
Ympäristönsuojelulaki (527/2014 ja muutos 423/2015) 2, 5, 6–12, 14–17, 19, 20, 22, 23, 27, 29, 34, 39, 39a, 40, 41–44b, 47 a, 48, 49, 52–54, 58, 62, 65, 66, 70, 83, 85, 87, 89, 92–94, 96, 113, 114, 134, 140–142, 158, 170, 172, 190, 191, 198, 199, 205, 209, 217 §:t, liite 1

VNA ympäristönsuojelusta (713/2014) 2–4, 8, 11–15 §:t

Jätelaki (646/2011) 1, 6, 8, 12, 13, 15, 16–17, 28, 29, 31, 72, 91, 118–123, 126, 129 §:t

VNA maa-ainesten ottamisesta (926/2005) 1–4, 6–9 §:t

VNA kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010)

VNA ilmanlaadusta (79/2017) 3 ja 4 §:t

Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (993/1992) 2 §

VNA meluselvityksistä ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmista (1107/2021)

VNA kaivannaisjätteistä (379/2008) 1–4 §

VNA jätteistä (179/2012) 7–10 ja 20 §

Laki eräistä naapuruussuhteista (26/1920) 17 ja 18 §

Parkanon rakennus- ja ympäristölautakunnan 25.8.2020 § 17

hyväksymä maa-ainestaksa ja ympäristönsuojeluviranomaisen taksa

Parkanon kaupungin hallintosääntö 28 §

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen tyytymätön voi hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeuteen. Valitusaika päättyy 8.1.2026. Valitusosoitus liitteenä.

JAKELU

Päätös: Hakija

Päätös tiedoksi: Lausunnon antajat

Ilmoitus päätöksestä: Rajanaapurit

LIITTEET

Valitusosoitus

Päätös

Hyväksyttiin yksimielisesti.